ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 7ης Νοεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση C-247/90,

Maria-Theresia Emrich, δικηγόρος Wiesbaden (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί, δυνάμει του άρθρου 175 της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι η Επιτροπή παρέλειψε, κατά παράβαση του άρθρου 155 της Συνθήκης ΕΟΚ, να μεριμνήσει, απευθύνοντας δεσμευτική απόφαση στην προσφεύγουσα, ώστε να μπορεί αυτή να ασκήσει αποτελεσματικά τη δραστηριότητά της ως γερμανίδα δικηγόρος ενώπιον όλων των γερμανικών δικαστηρίων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, Sir Gordon Slynn, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Αυγούστου 1990 η Maria-Theresia Emrich, δικηγόρος Wiesbaden, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί, κατ' ουσίαν, να αναγνωριστεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, ότι η Επιτροπή παρέλειψε, κατά παράβαση του άρθρου 155 της Συνθήκης ΕΟΚ, να μεριμνήσει, απευθύνοντας δεσμευτική απόφαση στην προσφεύγουσα, ώστε να μπορεί αυτή να ασκήσει αποτελεσματικά τη δραστηριότητά της ως γερμανίδα δικηγόρος ενώπιον όλων των γερμανικών δικαστηρίων, σύμφωνα προς τα άρθρα 59, 60, 63, 65, 7 και 8 της Συνθήκης ΕΟΚ και την οδηγία 77/249/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1977, περί διευκολύνσεως της αποτελεσματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 249) μέσω της εφαρμογής της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων υπέρ της προσφεύγουσας.

2 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, « όταν το Δικαστήριο είναι προφανώς αναρμόδιο για να επιληφθεί μιας προσφυγής που του υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 38, μπορεί να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη με αιτιολογημένη Διάταξη. Η απόφαση αυτή μπορεί να εκδοθεί ακόμα και πριν από τη γνωστοποίηση της προσφυγής στον αντίδικο ».

3 Η παρούσα προσφυγή που στηρίζεται στο άρθρο 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε, κατά παράβαση της Συνθήκης, να απευθύνει στην προσφεύγουσα δεσμευτική απόφαση, που θα της επέτρεπε να ασκεί τη δραστηριότητά της ως γερμανίδα δικηγόρος ενώπιον όλων των γερμανικών δικαστηρίων.

4 Πρέπει να υπομνηστεί, συναφώς, ότι τα φυσικά και νομικά πρόσωπα μπορούν να προσφύγουν ενώπιον του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 175, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, ζητώντας να αναγνωριστεί ότι ένα κοινοτικό όργανο παρέλειψε, κατά παράβαση της Συνθήκης ΕΟΚ, να εκδώσει πράξεις των οποίων μπορούν να είναι αποδέκτες.

5 Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξέδωσε καμιά πράξη που θα της επέτρεπε την ελεύθερη άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος ενώπιον όλων των γερμανικών δικαστηρίων.

6 Μπορεί να μείνει ανοικτό το ζήτημα αν περιπτώσεις όπως αυτή της προσφεύγουσας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Το μόνο μέτρο που θα μπορούσε να λάβει η Επιτροπή κατά τη Συνθήκη συνίσταται στην κίνηση διαδικασίας κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ.

7 Επομένως, με την παρούσα προσφυγή επιδιώκεται ο ίδιος σκοπός που επιδιωκόταν και με την προσφυγή στην υπόθεση C-371/89 (Διάταξη της 30ής Μαρτίου 1990, Emrich κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-1555) και πρέπει, επομένως, να κριθεί και αυτή απαράδεκτη κατά το άρθρο 92, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, ήδη πριν από την κοινοποίησή της στον αντίδικο.

8 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 7 Νοεμβρίου 1990.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due